

Ce se poate observa pe teren în luna februarie – repere

Numele lunii provine din cuvântul latin *febrarius*, având semnificația de luna purificărilor, respectiv din verbul *februare* = a purifica. Popular se cheamă *făurar* sau *faur*, deoarece sub plapuma de nea se făurește recolta de grâu a verii viitoare.

Ciuperci:

Comestibile: drelele (*Auricularia mesenterica*), buretele-de-soc sau urechea-Iudei (*Auricularia auricula*), păstrăvul-de-fag (*Pleurotus ostreatus*) – în iernile blânde, *Hygrophorus marzuolus*, ghebele-tomnatice sau ciuperca-ulmului (*Collybia velutipes*) – tot în iernile blânde, trufa-de-vară (*Tuber aestivum*), trufa-de-iarnă, trufa-neagră sau fierea-pământului (*Tuber melanosporum*), *Tuber puberulum*...

Toxice : *Tuber rapaeodorum*...

Plante:

Circa 1 % dintre plantele care cresc pe la noi le putem găsi în această lună înflorite.

Pe locurile stâncoase pot fi remarcate frunzele verzi de feriguță (*Polypodium vulgare*).

Dintre plantele cu flori albe care înfloresc în luna februarie sunt: ghiocelul (*Galanthus nivalis*) – barometru și specie protejată prin ordonanța 57/2007, bănușii (*Bellis perennis*). Printre cele cu flori galbene, amintim: podbalul (*Tussilago farfara*), cruciulița (*Senecio vulgaris*). La plantele cu flori albastre se poate menționa ventrilica (*Veronica persica* sau *Veronica byzantina* sau și *Veronica tournefortii*), iar la graminee firușorul (*Poa annua*)...

Dacă temperaturile sunt mai ridicate pot apărea și luștele sau ghiociei-bogați (*Leucojum vernalis*), brândușele (*Crocus variegatus* sau *reticulatus*), spânzul (*Heleborus purpurascens*)... Uneori prin pajiști pot fi găsite brândușa-de-primăvară (*Crocus vernus*), iar pe la liziera pădurilor toporașii (*Viola odorata*) și tulichina sau liliacul-de-pădure (*Daphne mezereum*)...

Când vremea este suficient de plăcută, bineînțeles că acest lucru se întâmplă și din cauza încălzirii globale, putem întâlni în floare următoarele specii spontane: *Bulbocodium vernalis*, ca de exemplu în Fânațele Clujului, la cca 4 km nord de oraș, flămânzica (*Draba Erophila praecox* și *Erophila verna* sau *Draba verna*), ghiociei (*Galanthus elwesii*), *Polygala chamaebuxus* - prezența în flora României trebuind totuși reconfirmată, iar dintre plantele cultivate ce pot deveni uneori semispontane, amintim aici: badanul (*Bergenia crassifolia*), *Chionodoxa luciliae*, brândușa, brândușa-Tomasinianus sau șofranul-iliric (*Crocus tomasinianus*) – o plantă des întâlnită în zona Dealurilor Șimișna-Gârbou, din zona Surducului, jud. Sălaj, chiparosul (*Cupressus sempervirens*), *Cyclamen coum* sau *Cyclamen orbiculatum*, *Eranthis hyemalis*, erica (*Erica carnea*) spânzul (*Helleborus niger*), iasomia (*Jasminum nudiflorum*), călinul (*Viburnum tinus*)...

Se produce maturarea fructelor la iederă (*Hedera helix*)...

Apar florile de arin-alb (*Alnus incana*) și negru (*Alnus glutinosa*), de ghimpe (*Ruscus aculeatus*), vâsc (*Viscum album*). Amenții masculi de alun (*Corylus avellana*) constituie hrană pentru unele păsările și păsări precum ierunca sau găinușa-de-alun (*Tetrastes bonasia*). Cornul (*Cornus mas*) înfloresc înaintea apariției frunzelor, lucru apreciat de albină (*Apis mellifera*). Bacele roșii ale călinului (*Viburnum opulus*) - încă prezent în arbuști, sunt toxice pentru om și ocolite de multe păsări, dar nu și de gaiță (*Garrulus glandarius*), pițigoii (*Parus major*), cintează (*Fringilla coelebs*), la nevoie. Începe diseminarea semințelor de molid (*Picea abies*). La speciile de paltin (*Acer pseudoplatanus*), jugastru (*Acer campestre*), mestecăn

(*Betula pendula*), carpen (*Carpinus betulus*), frasin (*Fraxinus excelsior*), larice (*Larix decidua*), pin-negru (*Pinus nigra austriaca*) și duglas (*Pseudotsuga menziesii*) diseminarea continuă.

Mugurii apar acum distinct, fiind protejați de solzii lăcuiți. Foioasele așteaptă primăvara. Pentru identificarea speciilor lemnoase rămân valabile portul, scoarța, lujerii, cicatricele foliare, mugurii, solzii acestora. Profesioniștii cu vechime în teren recunosc fără probleme, după formă și de la distanță arborii crescuți izolat. Structura scoarței este caracteristică atât pentru arbori cât și pentru arbuști, lujerii anuali, aspectul în secțiune, măduva, lenticелеle, culoarea și forma mugurilor reprezentând tot atâtea informații utile.

Către sfârșitul lunii mugurii încep să se umfle, dovadă că seva începe să circule, însă la *Salix caprea*, cei dinspre vârful coroanelor se deschid încă de pe la mijlocul lunii februarie.

Tot acum se poate semăna prin grădini, folosind sămânță uscată, sau se poate butăși zmeurul (*Rubus idaeus*).

Mai jos sunt enumerate câteva plante cu posibilități alimentare pentru luna februarie:

Frunzele de mac (*Papaver rhoeas*), urzică-mare (*Urtica dioica*), micșunele (*Viola odorata*), hrean (*Armoracia rusticana*), traista-ciobanului (*Capsella bursa-pastoris*), stupitul-cucului (*Cardamine pratensis*), *Sedum reflexum* sau *Sedum rupestre*, măcrișul-iepurelui (*Oxalis acetosella*), pătlagină-mare (*Plantago major*), fetica (*Valerianella locusta oleracea*), răsfug (*Chondrilla juncea*), *Hypochaeris glabra*, capul-călugărului (*Leontodon autumnalis*), păpădie (*Taraxacum officinale*), coada-șoricelului (*Achillea millefolium*), bănuței sau părăluțe (*Bellis perennis*), lemnul-Maicii-Domnului (*Santolina chamaecyparissus*), luminiță (*Oenothera biennis*), cărbuni (*Phyteuma spicatum*), trifoi-roșu (*Trifolium pratense*)...

Plantele, respectiv **tijele** tinere de rocoină (*Stellaria media*), iarbă-sărată sau brâncă (*Salicornia europaea*)...

Rădăcinile (sau după caz, **rizomii**, **tuberculi**, **bulbii**) de ferigă-de-câmp (*Pteridium aquilinum*), hrean (*Armoracia rusticana*), traista-ciobanului (*Capsella bursa-pastoris*), hrenoasă (*Lepidium latifolium*), cernețel sau rădichioară (*Geum urbanum*), coada-racului sau argentină (*Potentilla anserina*), luminiță (*Oenothera biennis*), chimen (*Carum carvi*), rușinea-fetei (*Daucus carota*), scaiul-dracului (*Eryngium campestre*), păstârnac (*Pastinaca sativa*), *Peucedanum ostruthium*, clopoței (*Campanula rapunculus*), cărbuni (*Phyteuma spicatum*), cicoare (*Cichorium intybus*), *Scolymus hispanicus* – în Dobrogea și sudul țării, salată-de-iarnă (*Scorzonera hispanica*), păpădie (*Taraxacum officinale*), țâța-caprei (*Tragopogon pratensis*), armurariu sau scaiul-Sfintei-Marii (*Silybum marianum*), pir-târâtor (*Elymus repens*), trestie (*Phragmites australis*), papură (*Typha latifolia*), scaiul-oii (*Arctium lappa*), scaiul-gălbiniș sau nilocea sau și crăstăval (*Cirsium oleraceum*), iarbă-mare (*Inula helenium*), răculeț (*Polygonum bistorta*), *Allium vineale*, bălbisă (*Stachys palustris*), hașmaciucă, buciniș sau amărăciune (*Anthriscus sylvestris*), nap-porcesc (*Helianthus tuberosus*)...

Fructele (bacele, conurile, semințele) de ienupăr (*Juniperus communis*) – apreciate de păsări, măceș (*Rosa canina*), traista-ciobanului (*Capsella bursa-pastoris*)...

Medicinale:

Se pot recolta **fructe** de ienupăr (*Juniperus communis*), **scoarță** de pe rădăcinile și tulpinile de dracilă (*Berberis vulgaris*), **rădăcini** și **rizomi** de lemn-dulce (*Glycyrrhiza glabra*), **muguri** de plop-negru (*Populus nigra*), **bulbi**, **flori** și **frunze** de ghiocel (*Galanthus nivalis*)...

Insecte :

Când razele de soare ridică temperaturile ies afară primii bondari (*Bombus terrestris*). De fapt sunt reginele care își încetează hibernarea pentru a se hrăni cu primele flori de salcie și de plante vernale. Își fac cuibul într-o gaură abandonată de șoarece unde depun ouăle primei generații de lucrătoare spre a fi înlocuite la colectarea nectarului.

Fluturile-roș (*Aglais urticae*) este o specie asociată habitatelor umane care se hrănește cu florile de podbal și mai târziu cu cele de salcie-căprească (*Salix caprea*). Omida lui, denumită *urzicar*, apare doar prin luna mai, pe frunzele de urzică (*Urtica dioica*).

Viermii sălășluiesc sub mușchi, omizile năpârlesc sub scoarță iar mediul de trai se află într-un război continuu, în care supraviețuirea reprezintă miza supremă a fiecărei zile.

Pești:

Continuă reproducerea la păstrăv-indigen (*Salmo trutta fario*), păstrăv-curcubeu (*Salmo gairdneri irideus*) și mihalț (*Lota lota*)...

În râuri, pe vreme însorită se prind cleanul (*Leuciscus cephalus*), șalăul (*Sander lucioperca*) și oblețul (*Alburnus alburnus*), la copcă. Alte specii care se pot pescui acuma sunt: babușca (*Rutilus rutilus*), bibanul (*Perca fluviatilis*), carasul (*Carassius gibelio*). Mreana (*Barbus barbus*) și scobarul (*Chondrostoma nasus*) cad mai rar, iar crapul (*Cyprinus carpio*), linul (*Tinca tinca*) și plătica (*Abramis brama*) continuă hibernarea. Știuca (*Esox lucius*) are perioadă de prohibiție acuma.

Amfibieni:

La sfârșitul lunii broasca-râioasă (*Bufo bufo*) părăsește locul de hibernare spre a se retrage în bălți pentru reproducere. Masculii emit atunci sunete slabe care atrag femelele. De asemenea, salamandra (*Salamandra salamandra*) iese de sub cioatele sub care a hibernat.

Păsări :

Uliul-păsărar (*Accipiter nisus*): spre sfârșitul lunii masculul și femela încep să se caute. Zborul nupțial se anunță deja. Huhurezul-mic (*Strix aluco*): masculul îi oferă hrană femelei. Perioada de reproducere se pregătește astfel. Ciocănitorea-pestriță-mare (*Dendrocopos major*): la începutul lunii februarie bate toaca, atât masculul cât și femela, țipă, își urmărește zgomotos partenerul sau pe alți indivizi, lucru care arată intensificarea apărării teritoriului. Gaița (*Garrulus glandarius*): imită sunete și se aventurează în teren descoperit însă se întoarce rapid în arborii de la marginea pădurii. Pițigoiiul-mare (*Parus major*): februarie este luna cea mai bună pentru amplasarea adăposturilor de păsări prin arborii din grădini, înainte ca masculii să înceapă inspectarea scorburilor pentru cuiburi. Țicleanul (*Sitta europaea*): cea mai mare parte a timpului este destinată căutării hranei. Uneori vin ca să mănânce la hrănitorile artificiale, dar nu se îndepărtează niciodată la mai mult de 1 km față de arborele în care și-a făcut anul trecut cuibul. Pântărușul sau ochiuboului (*Troglodytes troglodytes*): își completează hrana consumând fructe carnoase și semințe. Dacă gerul și zăpada persistă, multe exemplare mor de foame și de frig. Măcăleandru (*Erithacus rubecula*): pe la jumătatea lunii februarie cuplurile sunt formate, uneori chiar cu o lună sau două înainte, dar masculul și femela se neglijează reciproc până va începe perioada de reproducere. Mierla (*Turdus merula*): insectele și râmele din meniul obișnuit sunt acuma de negăsit, mai ales după ce a nins. În această situație mănâncă fructele carnoase pe care le găsește în arbuști. Graurul (*Sturnus vulgaris*): cercetează grămezile de gunoaie în compania altor păsări, umblând după resturile alimentare. Forfecuța (*Loxia curvirostra*): ambii părinți își hrănesc puii cu semințele de molid pe care le regurgitează sub formă de pastă. Botgrosul (*Coccothraustes*

coccothraustes): mănâncă grăunțe la sol. Când sosește alt exemplar își deschide ciocul, corpul și-l apleacă în față, amenințându-l. Agresivitatea este accentuată de pariada masculilor cărora femelele le răspund acuma cu ostilitate. Cinteza (*Fringilla coelebs*): masculul, așezat sus pe o ramură, cântă pe orice vreme, îmbrăcat în culori vii, delimitându-și teritoriul și atrăgând femelele. Cinteza-de-iarnă (*Fringilla montifringilla*): când este foarte frig se umflă în pene pentru a-și îmbunătăți izolația și pentru a-și spori cantitatea de aer strânsă între pene. Porumbelul-gulerat (*Columba palumbus*): spre sfârșitul lunii masculul alege un teritoriu pe care îl apără, mai ales dimineața și seara, gângurind. Cocoșul-de-munte (*Tetrao urogallus*): caută noi ramuri pe care să se așeze. Pe sol se lasă rar atâta timp cât el este acoperit cu zăpadă. Ierunca sau găinușa-de-alun (*Bonasa bonasia*): atrasă de cântecul masculului, femela merge pe teritoriul neabandonat deloc de partener pe timpul iernii.¹

Alte aspecte: Când soarele strălucește și este ceva mai cald, se poate auzi sunetul graseiat, precum un fel de cârâit – crrr-crrr-crrr – al sturzului-de-vâsc (*Turdus viscivorus*). Stârcul-cenușiu (*Ardea cinerea*) se adună în coloniile de reproducere. Pescărușul-albastru (*Alcedo atthis*) începe pariada în vederea împerecherii. Mătăsarul (*Bombycilla garullus*) vine la noi numai când în nord Europei este foarte frig și multă zăpadă, fapt care acolo îl împiedică în căutarea și găsirea hranei. Pe crengi poate fi reperat uneori sfrânciocul-mare (*Lanius excubitor*), un oaspete de iarnă. Pe la sfârșitul lunii februarie femela corbului (*Corvus corax*) depune 5-6 ouă în cuib pe care începe să le clocească după primele 2-3, puii eclozând astfel treptat. Când este viscol stoluri de ciori-grive (*Corvus corone cornix*) se adăpostesc și dorm noaptea prin arborii de rășinoase. Fazanul (*Phasianus colchicus*) caută acuma șoareci, semințe de salcâm și tuberculi. Sitarul (*Scolopax rusticola*), pasăre de pasaj, străbate România dinspre sud-vest spre nord-est. Când zăpada revine, resursele de hrană se împuținează brusc, iar stolurile de scatii (*Carduelis spinus*) reapar prin arinii de pe malurile râurilor, aninându-se ca niște acrobați pentru a putea extrage astfel și ultimile semințe din strobili negri aproape goliți.

Se vânează: cioara-grivă (*Corvus corone cornix*), cioara-grivă-sudica (*Corvus corone sardonius*), cioara-de-semănatură (*Corvus frugilegus*), cioara-neagră (*Corvus corone corone*), coțofana (*Pica pica*), fazanul (*Phasianus colchicus*), gâsca-de-semănatură (*Anser fabalis fabalis*), gâsca-de-vară (*Anser anser rubrirostris*), rața-sălbatică-mare (*Anas platyrhynchos*), rața-mică (*Anas crecca*), rața-fluierătoare (*Anas penelope*), rața-cu-cap-castaniu (*Aythya ferina*), rața-moțată (*Aythya fuligula*), rața-pestriță (*Anas strepera*), rața-sunătoare (*Bucephala clangula*), rața-lingurar (*Anas clypeata*) rața-sulițar (*Anas acuta*), rața-cârâitoare (*Anas querquedula*), rața-cu-cap-negru (*Aythya marila*), stâncuța (*Corvus monedula*).²

Nidificare. În această lună pot depune ponta, uneori unică, femelele următoarelor specii de păsări: forfecuța (*Loxia curvirostra*) 3-4 ouă, februarie fiind cea de-a doua lună în care clocește, corbul (*Corvus corax*), 4-6 ouă într-un cuib mare format din ramuri, căptușit cu lână și iarbă, într-un arbore înalt sau pe o faleză, guguștiucul (*Streptopelia decaocto*) pe o platformă formată din ramuri, 2 ouă, porumbelul-de-scorbură (*Columba oenas*) 2 ouă în scorbura unui arbore, porumbelul-de-stâncă (*Columba livia*) câte 2 ouă într-un cuib sumar, construit din ramuri, stârcul-roșu sau stârcul-purpuriu (*Ardea purpurea*) 4-5 ouă pe o grămadă groasă de trestii sau într-un arbore, stârcul-cenușiu (*Ardea cinerea*) tot 4-5 ouă într-un cuib gros din ramuri situat în vârful unui arbore, corcodelul-mare (*Podiceps cristatus*) 4-5 ouă, într-o grămadă de vegetale, rața-sălbatică-mare (*Anas platyrhynchos*) 9-13 ouă, într-o scobitură de teren căptușită cu puf iar uneori într-un tufiș ori arbore, călifarul-alb (*Tadorna tadorna*) 8-10 ouă, într-o scobitură a solului, pe sub tufe de măceș, între baloți de paie sau într-un arbore, acvila-de-munte (*Aquila chrysaetos*) 1-3 ouă pe o grămadă mare de ramuri,

¹ Cf. Christiane Haguenaer – *Les oiseaux et la forêt*, Delachaux et Niestlé, Paris, 1997

² www.vanatoare-vanator.ro

căptușită cu lână și frunze amplasată pe o cornișă sau un arbore bătrân.

Mamifere:

Liliacul-de-seară (*Nyctalus noctula*): agățați de pereții scorburilor sau ascunși într-o fantă, dorm nemișcați, cu funcțiile vitale reduse la maximum. Din când în când se trezesc și beau apă, urminează, evacuează excrementele. Liliacul-urecheat (*Plecotus auritus*): continuă hibernarea. Se trezesc uneori și, mișcându-se, își schimbă locurile între ei.

Se împerechează pisica-sălbatică (*Felis silvestris*), șacalul (*Canis aureus*), nevăstuica (*Mustela nivalis*), hermelina sau helgea (*Mustela erminea*), dihorul-de-stepă (*Mustela eversmani*), vidra (*Lutra lutra*), bursucul-cu-barbă sau câinele-enot (*Nyctereutes procynoides*), iepurele-de-vizuină (*Oryctolagus cuniculus*)...

Își continuă rutul vulpea (*Vulpes vulpes*), lupul (*Canis lupus*), cârțița (*Talpa europaea*) și iepurele-de-câmp (*Lepus europaeus*), veverița (*Sciurus vulgaris*), nutria (*Myocastor coypus*) – în crescătorii..

La căprior (*Capreolus capreolus*) coarnele cresc în întregime; scobește zăpada pentru a căuta frunze uscate sau jirul și ghinda căzută la sol. Dacă zăpada este prea mare sau prea tare mănâncă mușchiul și iedera de pe arbori. Îi place vâscul pe care îl caută la arborii doborâți ori pe ramurile rupte de vânt și are predilecție pentru frunzele de mur (*Rubus sp.*). Ciupește pe alese muguri și lujeri de plop-alb (*Populus alba*), zmeur (*Rubus idaeus*), măr (*Malus domestica*), salcie (*Salix alba*), salcie-căprească (*Salix caprea*), sorb (*Sorbus torminalis*), mur (*Rubus sp.*), măceș (*Rosa canina*), porumbar (*Prunus spinosa*), alun (*Corylus avellana*), sângerel (*Cornus sanguinea*), vișin (*Prunus cerasus*), arin-negru (*Alnus glutiosa*) și soc (*Sambucus nigra*) – la acesta din urmă inclusiv coaja –, prinzându-i între incisivii maxilarului inferior și placa maxilarului superior. Capra-neagră (*Rupicapra rupicapra*) rămâne în luna februarie cu blana tot de culoare neagră. Iepurele (*Lepus europaeus*) cojește ramurile de plop-tremurător (*Populus tremula*), doborâte la sol. Mistreții (*Sus scrofa*) scurmă pământul, dacă nu este înghețat, după bulbi și larve.

Continuă fătările la urs (*Ursus arctos*) și încep la muflon (*Ovis musimon*). De asemenea, nasc femelele chițcanului-de-mlaștină (*Crocidura suaveolens*) 6 pui, iepure-de-câmp (*Lepus europaeus*) maximum 4 pui, iepure-de-vizuină (*Oryctolagus cuniculus*) maximum 12 pui, șoarece-de-casă (*Mus domesticus*) 4-8 pui, șobolan-cenușiu (*Rattus norvegicus*) maximum 15 pui, dihor-pătat (*Vormela peregusna*) maximum 8 pui, bursuc sau viezure (*Meles meles*) 2-4 pui, mistreț (*Sus scrofa*) 2-10 pui, lup (*Canis lupus*) 3-6 pui...

Carnet de teren 1:

Când ninge, se disting pe zăpada proaspătă din jurul Năsăudului urmele de iepure (*Lepus europaeus*), vulpe (*Vulpes vulpes*), căprior (*Capreolus capreolus*), mistreț (*Sus scrofa*). La Stâncile Dracului, aflate în zonă, se poate remarca uneori prezența jderului-de-piatră (*Martes foina*)...

Șoarecele-roșcat (*Clethrionomys glareolus isticus*), în lipsă de hrană dacă zăpada este mare, se cațără pe ramurile plopilor-negri (*Populus nigra*) și sălciilor (*Salix alba*) din lunca Someșului Mare, rozându-le coaja, circular. Pe sol, lângă trunchiuri, se găsesc niște straturi reprezentând fragmentele externe ale cojii, deoarece partea internă, vie, numită liber, este consumată. Cojirea începe cel mai adesea dintr-o înfurcire pentru că acolo șoarecele poate sta comod în timpul lucrului. De asemenea apare la vedere, de sub zăpadă, șoarecele-de-câmp (*Apodemus agrarius*), pândit din arbori de către uliul-mare (*Buteo buteo*).

Se vânează: bizamul (*Ondatra zibethica*), câinele-enot (*Nyctereutes prociynoides*), dihorul-comun (*Mustela putorius*), hermelina (*Mustela erminea*), jderul-de-copac (*Martes martes*), jderul-de-piatră (*Martes foina*), mistrețul (*Sus scrofa*) - până la 15 februarie, nevastuica (*Mustela nivalis*), șacalul (*Canis aureus*), viezurele (*Meles meles*), vulpea (*Vulpes vulpes*), lupul (*Canis lupus*)³

Carnet de teren 2:

23.02.2017 - Lunca Someșului. Aproape toți arborii de pe marginea râului – răchiți, plopi-negri și arini – au coaja zdrelită și dubită de sloiurile de gheață imense care au curs precum niște morene de ghetare mobile în primele zile ale lunii februarie. Pe pospaiul de zăpadă căzută de curând se observă foarte bine urmele de veveriță (*Sciurus vulgaris*) cu degetele mici, rășchirate, neegale și de fazan (*Phasianus colchicus*), cu degetul din spate aplecat într-o parte. Elevii au gustat de data asta și puțină coajă de salcâm (*Robinia pseudoacacia*) pentru a pricepe și ei ce simte căpriorul (*Capreolus capreolus*) atunci când procedează în același mod. 28 februarie 2017 - Lușca. Cojoaica-de-pădure (*Certha familiaris*) caută insectele și păianjenii urcându-se în spirală pe coaja stejarilor situați pe podereele Năsăudului, cercetând atentă prin toate crăpăturile trunchiului. Odată ajunsă la vârf se lasă în zbor spre un alt arbore vecin pe care îl investighează cățărându-se iar de jos în sus.

Alte aspecte:

La Năsăud (47° 17' N, 24° 24' E), la fiecare 24 de ore lumina câștigă în medie câte 3 minute de la o zi la alta și, vă reamintim, nu în mod egal. Așadar în februarie, în prima săptămână formată din 5 zile lumina câștigă 17 minute, într-a doua 21 de minute, într-a treia 23 de minute iar în săptămâna a 4-a 24 de minute, astfel că după 28 de zile ziua este cu aproximativ o oră și jumătate mai lungă față de sfârșitul lunii ianuarie (editare ș: 02.2017).

Agricultorii *bio* continuă transportul și răspândirea gunoiului de grajd pe câmpuri.

Conform tradiției, pe data de 2 februarie se sărbătorește *Stretenia* sau *Ziua ursului*, preluată de creștini sub numele de *Întâmpinarea Domnului*. Se spune că la *Stretenie* ursul iese din bârlog, joacă de jur-împrejur. În zi însorită, își vede umbra, se sperie și se întoarce în bârlog pentru încă 6 săptămâni. Așa făceau bătrânii previziuni meteorologice pentru noul an.

Pe 24 februarie *Dragobetele*, fiul *Babei Dochia*, personifică logodna animalelor, adică rutul sălbăticiunilor, parada nupțială a păsărilor iar, prin extensie, erotismul fetelor și băieților.

Gavrila Neamț - EUROPEA ROMANIA

³ Cf. www.vanatoare-vanator.ro